

מסורת הש"ס

משוה מלחמה פרק שמיני סוטה

מד.

עין משפט
נר מצוה

(ב) כי כן קח. אלהים פטור
(ג) ונעל מנח.
(ד) וקדושין שם פ"ח.
(ה) וספספסא פ"ח.
(ו) וספספסא פ"ח.
(ז) וספספסא פ"ח.
(ח) וספספסא פ"ח.
(ט) וספספסא פ"ח.
(י) וספספסא פ"ח.
(יא) וספספסא פ"ח.
(יב) וספספסא פ"ח.
(יג) וספספסא פ"ח.
(יד) וספספסא פ"ח.
(טו) וספספסא פ"ח.
(טז) וספספסא פ"ח.
(יז) וספספסא פ"ח.
(יח) וספספסא פ"ח.
(יט) וספספסא פ"ח.
(כ) וספספסא פ"ח.
(כא) וספספסא פ"ח.
(כב) וספספסא פ"ח.
(כג) וספספסא פ"ח.
(כד) וספספסא פ"ח.
(כה) וספספסא פ"ח.
(כו) וספספסא פ"ח.
(כז) וספספסא פ"ח.
(כח) וספספסא פ"ח.
(כט) וספספסא פ"ח.
(ל) וספספסא פ"ח.

תורה אור השלם

1. ומי קאיש אשר ארש
אשה ולא לקחה ויך
הקוב לביתו ואל
במלקחה ואיש ארש
לקחה ויך ויפסד
דבריו כ"ו
2. ויפסד השטרים לדבר
אל קדש ואמר מי
האיש הקרא ויך הלבב
ויך ויפסד לביתו ולא
יפסד את לבב ארש
כלבבו: דברים כ"ח
3. הן בחוץ מלאכתן
ועתה בקדש לך ארש
ובניה ביתה:
משלי כו כד
4. כי יקח איש אשה
והרשה לא יצא בצבא
ולא יעבר עולי כלל דבר
נקי יהיה לביתו שנה
אשה ושמה את אשתו
אשר לקח: דברים כ"ח
5. ויהי ככלת השטרים
לדבר אל קדש ויפסד
שקד צבאות בראש
הקדש: דברים כ"ט

לעני רש"י

וירש' וירש' וירש' וירש'.

מוסף רש"י

לפיכך תלחה לו התורה
אם כל אלו. לחזור על
כח וספספסא וספספסא
החזרים בשביל פניהם
שנים של ימים שנים
בעלי עבירה והוראה חזר
אמר שמה שמה את בית
אין טעם כח אף אשה
(דברים כ"ח). מעמידין
דקדקין לפניהם. כי אדם
שומעין נקמה. המערה
לוקח את הטפלים והמקום
בדברים שיש לו המלמה
ולא ממש. שמהלם נפלה
משה וספספסא. לקח
את שוקיו. לקח רגליו
(קדושין י"ב).

מת תופס ארבע אמות לעומתם. חכמים גורו שיהא המת מטמא
כל הנכנס בארבע אמותיו כדי שלא ירגילו אולי טהרות ליקרב לו
ויהא סכור שלא האהיל ויש לחוש שמה יפשוט ידו והאהיל ולא
ארעמיה: וספספסא. וכן מני מנח

בית המדרש כסדר טהרות (להלן)
פטור מ"ח: חצר הקבר. שלפני המערה
כדאמר סדר בנין הקברות כדכא
בתרא (דף ק:) שטעין מערות גדולות
של שש על שש וחופר כמותה
סביב כוכין ארוכות כמות המת
ומחצו לחוכן והמערה מקורה
במקרה וסביב ועושה גומא רחבה
בחד המערה ופוחת פי המערה
למך הגומא כמות המערה כמין
פוחת וזוהי גומא היא חצר הקבר:
העומד כסוכו טהור. כל מקום שהוא
עומד בה טהור דכיון דמערה
חלוקה הימנה ומחלוקתה נזכרת לא
גזר רבנן במתים שנחמסו שימפסו
ד' אמות סביבותיה לצד המערה
דכי גזר רבנן ארבע אמות כמות
הטמא בארץ וכגון למעלה אלל גג
המערה כדי להרחיק את האדם
מלהאיל על הטומאה אלל כאל יס
היכר: וספספסא כח ארבע אמות.
הוא דמשיבא מקום לעזמה אלל פחות
ממאן בטלה אלל המערה ולא חשיבא
למיהוי מקום לעזמה: וספספסא
ארבעה טפחים. דהיינו מקום חסון
ככל דוכותא: כח ארבע אמות.
כ"ה אמר ליה: כשפספסא של חצר
למעלה. שאין לה כניסת מדרון
מעלות מן הצד אלל כשזרדין לה
קופלין לה וכשעלין ממנה מטפס
ועולה. ולקמן פריך איפכא מיתסתברא:
כלפי לייא. כנגד איפוא הפכת דברך.
לייא איפוא כדאמר בדרכות (דף נח.)
כגני לייא דים שטרים ליהין
הולכין. איפכא מתסתברא מן הצד
כשעשיר לחצר מדרון לללל דרך לדדים
איכא למימר כיון דלא גזר רבנן ארבע
אמות במחילות נזכרות כגי להאי חצר
בארבעה טפחים והעומד בה הרי זה
טהור שאין לנו כמות לעמא דלינו
לרץ לטפס ולעלות שיפשוט ורועמיו
והאיל כנפיו על חלל הפתח דכי
נפיק מידי ונפיק נשטם ונמשך
לו מן הפתח של מערה לצד פתח
של חצר ויואל לו: מלמעלה אי
אפשר דלא מאהיל. כיון דלינו אלל
ארבעה טפחים אי אפשר לו לפרוט
כנפיו ולטפס ולעלות אלל אם כן

מת תופס ארבע אמות לשומאה (ו) ותנא
תנא חצר הקבר העומד בחוכה טהור והוא
שיהו בה ארבע אמות דברי בית שמאי ב"ה
אומרים: ארבעה טפחים במה דברים אמורים
שפתחה מלמעלה אבל פתחה מן הצד
דברי הכל ארבע אמות כלפי לייא אדרבה
מן הצד מיריד ונפיק מלמעלה אי אפשר
דלא מאהיל אלא במה דברים אמורים
שפתחה מן הצד אבל פתחה מלמעלה
ארבע אמות והני מילי חצר הקבר דמסימא
מוציאת אבל מת בעלמא תפס: ימי האיש
אשר ארש אשה כו': ת"ר אשר ארש
אחד המאמר את הבתולה ואחד המאמר
את האלמנה ואחד שומרת יבם ואפילו
חמושה אחין ומת אחד מהם במלחמה כולן
חוזרין לא לקח ולא לקחה יפרט לאלמנה
לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט
ממזרת ונתניה לישאל בת ישראל לממזר
ולנתן לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי
רבי יוסי הגלילי הא אמר: הירא ורך הלבב
זה המתירא מעבירות שבידו אפילו תימא
ר' יוסי הגלילי כדבריה דאמר רבה הלעולם
אינו חייב עד שיבעול מה טעם לא יקח
משום לא יחלל משום הכי אינו לוקה עד
שיבעול תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר
ארש ילימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם
בית ויטע כרם ואח"כ ישא אשה ואף שלמה
אמר בחכמתו: הן בחוץ מלאכתך ועתה
בשדה לך אחר ובבית ביתך הן בחוץ
מלאכתך זה בית ועתה בשדה לך זה כרם
אחר ובבית ביתך זו אשה ד"א הן בחוץ
משנה אחר ובבית ביתך זה גמ' ד"א הן בחוץ
מלאכתך זה מקרא ומשנה ועתה בשדה
לך זה גמרא אחר ובבית ביתך אלו מעשים
טובים ר' אליעזר בנו של ר' הגלילי אומר
הן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה וגמרא
ועתה בשדה לך אלו מעשים טובים אחר
ובבית ביתך: דרוש וקבל שבר: ואלו
שאינן חוזרין הבונה בית שער כו': תנא אם
הוסיף בו דימוס אחד חזר: ר' אליעזר אומר
אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חזר:

מאהיל על חלל הפתח: וספספסא. השתא מהדר לפרושי
סיעמיה מהכא. מדאפטרין למיתני העומד לחוכו טהור ש"מ הני
מילי חצר הקבר דמסימא מחילתא דמערה לחוכיה ודחזר לחוכיה
ויש היכר דכר אלל מת בעלמא המוטל בארץ מדרו בית הלל דתפס
ארבע אמות מדאפטרין למיתני
העומד לחוכו טהור דלא בעלמא לא
גזר למי לי לשמעינן הכא דטור:
ואפ"י היא לו שומרת יבם שלא
קדשה הוא אלל מכא אחיו כזה לו:
לקח. מדלא כתיב לקח מיעוט הוא
למעוטי לקחת איסור: כדריבא.
דאמר אין עבירה בקידושין עד
שיבעול שיהא זרעו או את האשה
לדי חילול וממזרת ונתניה אין עבירה
בקידושין דכתיב כיה לא יקח אלל
לא יבא ולא תחמקו אלל אלמנה כתיב
כה לא יקח וקמה היינו קידושין
ואפטרין דרכה דלא תימא מקדושין
עבד ליה איסור: (ו) וספספסא. מן
הגנבים דכתיב כזה ויתנס יאושע
לחוטני עניים (יהושע ט) והן משכנה
אומות: וספספסא כדכר לך. ונלל
כדכר מלכתך לך: גמרא. למ
כדכר להין כעמי המשנה והלכה
כדכר מן: אם הוסיף בו דימוס
אחד. שורה של אכנס או בגובה או
עצונו מן לא היו על מכונן וקרינא
כיה חדש: שמהדין אפוא. שאינו
מתקיים: כשכנס. כשמיטה: אין לי
אלל חדש. כמותה: אלמנה וגרושה.
מאחר ונשאה זה: יכול אף כנס כים.
חדש ולא מנסי היא מה שיהא נקי
מן הכל: מתנא. ויפסד השטרים.
על דברי סתן: כשקשר. כשמתקשרים
לעמוד נפוסים שלא יפרידו ארבים:
לפיכך. שיהא זהו הירא מעבירות
מלה המורה כזה ונטע וארס לחזר
גללן כדי שיהא נקי המורה ולא
יתבס לומר מעבירות שבידו הוא ירא
וחזר: ר' יוסי אומר כו'. כגמרא (נ"ב)
מפרש כמא פליג אדכרי יוסי הגלילי:
ובעקבו של עס. כסופו של עס
שעומדים שלא יחזרו אחרונים
לאחריהם לנזק: מעמידין וקופין
מלפניהם. כדאש של צד המלחמה
מעמידין בני אדם גבורים ממונים לך
שלא יפול אחד מן הנלחמים יעמידוהו
ויקפיוהו ויגבירו את אשכז אלל
כדכריהם: (ואחרים). וכשלין של
אחרים מאחריהם: וכשלין של
כרול כידים. לשמור שלא יפסד.
וכשלין כעין חזין שוקיו וירש' שמהלל

בה א מ"י פ"ג מהל' אלל
הל"ג פ"ג מהל' אלל
טו"ש פ"ג מהל' אלל
ה:
כו ב מ"י פ"ג מהל'
טו"ש פ"ג מהל'
ג מ"י פ"ג מהל' אלל
ד מ"י פ"ג מהל' אלל
ה מ"י פ"ג מהל' אלל
ו מ"י פ"ג מהל' אלל
ז מ"י פ"ג מהל' אלל
ח מ"י פ"ג מהל' אלל
ט מ"י פ"ג מהל' אלל
י מ"י פ"ג מהל' אלל
יא מ"י פ"ג מהל' אלל
יב מ"י פ"ג מהל' אלל
יג מ"י פ"ג מהל' אלל
יד מ"י פ"ג מהל' אלל
טו מ"י פ"ג מהל' אלל
טז מ"י פ"ג מהל' אלל
יז מ"י פ"ג מהל' אלל
יח מ"י פ"ג מהל' אלל
יט מ"י פ"ג מהל' אלל
כ מ"י פ"ג מהל' אלל
כא מ"י פ"ג מהל' אלל
כב מ"י פ"ג מהל' אלל
כג מ"י פ"ג מהל' אלל
כד מ"י פ"ג מהל' אלל
כה מ"י פ"ג מהל' אלל
כו מ"י פ"ג מהל' אלל
כז מ"י פ"ג מהל' אלל
כח מ"י פ"ג מהל' אלל
כט מ"י פ"ג מהל' אלל
ל מ"י פ"ג מהל' אלל
לא מ"י פ"ג מהל' אלל

